

UNIVERSITATEA "OVIDIUS" CONSTANȚA
FACULTATEA DE LITERE

***NEW FRONTIERS IN THE 1960s:
REDEFINING AMERICAN IDENTITY
THROUGH FICTION***

***(NOI FRONTIERE ÎN ANII 1960:
REDEFINIREA IDENTITĂȚII AMERICANE
PRIN FICȚIUNE)***

REZUMAT

**COORDONATOR ȘTIINȚIFIC:
PROF. UNIV. DR. EDUARD VLAD**

**DOCTORAND:
ADRIANA MIHAI (TUDOR)**

**CONSTANȚA
2012**

CUPRINS

Introducere: Aim of Research

Capitolul 1: The Frontier: Old and New Contexts

- 1.1. Live from the Countercultural Age: the Differences the 1960s Made
- 1.2. Postmodernist Thinking and Writing in the 1960s America

Capitolul 2: Psychic Frontiers in Ken Kesey's *One Flew over the Cuckoo's Nest* (1962)

- 2.1. Ken Kesey and Michel Foucault
- 2.2. Ken Kesey: The Psychedelic Dealer Redefining American Identity

Capitolul 3: War Projections in Kurt Vonnegut's *Slaughterhouse-Five* (1969)

- 3.1. In Search for American Identity
- 3.2. *Slaughterhouse-Five* and New Political Frontiers
- 3.2. Intermingled Universes: Apocalypse, Reality and Science Fiction

Capitolul 4: Campus Life Envisioned in John Barth's *Giles Goat-Boy* (1966)

- 4.1. John Barth and His Endless Inventive Mind: Passing and Failing Exams
- 4.2. New Fictional Frontiers in *Giles Goat-Boy*

Capitolul 5: Social Identity Reflected in Thomas Pynchon's *The Crying of Lot 49* (1966)

- 5.1. Pynchon and his Characters' Search for Identity
- 5.2. Sending Social Messages from WASTE

Concluzie: The Legacy of New Frontiers in the 1960s

Bibliografie

Cuvinte și concepte cheie: provocări, societate, ficțiune postmodernă, noi frontiere în anii 60, redefinirea identității

Introducere: Aim of Research

Teza de față are ca scop verificarea și demonstrarea contribuției de texte și autori în anii 1960 la reinterpretarea și evoluția noilor frontiere într-un moment când America trecea prin schimbări considerabile. **Un obiectiv major** al cercetării este acela de a investiga semnificația lui Ken Kesey, Kurt Vonnegut, John Barth și Thomas Pynchon, simboluri ale culturii americane și de a evalua matricea culturală a anilor șaiszeci, pentru a identifica noi frontiere și modalități prin care acestea pot fi depășite în unele dintre romanele care au fost publicate în acea perioadă. Noile frontiere ale anilor 60 sunt asociate cu provocările politice, sociale, spațiale, tehnologice și intelectuale ale unuia dintre cele mai inovatoare și productive decenii ale secolului al XX-lea. Toate acestea au inspirat inclusiv pe scriitori să pună bazele unei ficțiuni angajate dinamic în realitățile anilor 60, bazată în mare măsură pe propria lor experiență, astfel contribuind la procesul continuu activ al construcției identității americane.

Frontiera, parte a modelelor ideologice ale excepționalismului american, proces dificil de schimbare, de transcendere a limitelor sociale, politice, culturale și globale, reprezintă un mit definitoriu pentru identitatea americană, precum și pentru noile sale provocări și semnificații. Mai mult decât atât, frontiera a fost importantă din momentul stabilirii pionierilor în Statele Unite ale Americii. Inovarea, adaptarea, și inventivitatea au caracterizat viața de frontieră, influențând pe americani și pe instituțiile acestora, oferindu-le caracteristici noi și îmbunătățite, aparent neîmpărtășite de restul lumii.

Examinarea actuală a relației complexe și a rețelei culturale vaste, în care ficțiunea americană contribuie la redefiniri ale frontierei americane în anii 1960 a pornit de la discursul noii frontiere a lui John F. Kennedy: "we stand today on the edge of a New Frontier – the frontier of the 1960s – a frontier of unknown opportunities and perils,

a frontier of unfulfilled hopes and threats,"¹ susținut pe 15 iulie 1960 în cadrul discursului de acceptare a nominalizării sale la Convenția Națională Democrată de la Los Angeles Memorial Coliseum. Retorica prezidențială a lui Kennedy este doar una dintre contribuțiile la noile negocieri culturale care vor modela America anilor 60, un proces amplu în care textele literare joacă un rol important datorită impactului pe care l-au avut asupra unei vaste audiențe liberale americane.

JFK a susținut că frontiera pe care o are în vedere reprezintă "un set de provocări" având de-a face cu expansiunea limitelor științei, dar și cu o multitudine de amenințări și oportunități menționate mai sus și care au afectat societatea americană. Retorica prezidențială a lui Kennedy, punctul de plecare în aceste redefiniri are la bază teoria lui Frederick Jackson Turner legată de frontiera americană ca punct de întâlnire între sălbăcie și civilizație, unde civilizația reprezintă cunoștințele obținute și sălbăciea experiența care nu a fost încă dobândită. Cuvântul frontieră a fost extins pentru a include nu numai aria geografică care reprezintă marginea exterioară a unei țări, ci și o frontieră metaforic imaginativă. Dacă celebrul eseu al lui Frederick Turner, *The Significance of the Frontier in American History* a declarat frontiera de Vest închisă în 1893, celebrul discurs al lui Kennedy este o încercare de a restabili moștenirea sa prin reinventarea și transformarea acestuia într-o frontieră culturală nouă, așa cum Sharon Monteith și Martin Halliwell arată în introducerea cărții lor despre anii 1960: "Kennedy sought to re-open it by making a decade synonymous with a new cultural frontier." (Monteith și Halliwell, 20)

Primul capitol al tezei, cel teoretic, intitulat The Frontier: Old and New Contexts schițează semnificativa rețea culturală în raport cu care o serie de evenimente, texte și personalități importante ce urmează a fi examinate. Inițiativa pornește de la dimensiunile mitice și transcendente ale frontierei, din perspectiva Americii privită ca "City upon a Hill," urmărită de întreaga lume, așa cum puritanul John Winthrop declarase în 1630 în predica *A Model of Christian Charity*.

Perioada anilor 1960 a fost un moment remarcabil în istoria Americii, o varietate de evenimente și subiecte, care au fost importante pentru cultura americană atunci, fiind

¹ An excerpt from John F. Kennedy's New Frontier Speech: "Address of Senator John F. Kennedy Accepting the Democratic Party Nomination for the Presidency of the United States - Memorial Coliseum, Los Angeles," July 15, 1960.

încă parte din ceva ce considerăm contemporan, chiar și acum, într-un alt secol și mileniu. Fiind o perioadă de disidență politică, efervescentă socială, precum și de repudiare a valorilor generației precedente, deceniul în cauză ar putea fi considerat o epocă în care numeroase frontiere s-au întrepătruns. Mișcări importante au schimbat America pentru generațiile viitoare în ceea ce privește drepturile omului, diversitatea politică, strategiile de război, și realitățile sociale.

Discursul Noii Frontiere al lui John Kennedy a devenit un brand pentru programele sale de administrare internă și externă deoarece planurile sale erau menite să stimuleze economia, să consolideze apărarea națională, și să îmbunătățească programul spațial într-un moment când cursa spațială avea un alt concurent important, de cealaltă parte a Cortinei de Fier, Uniunea Sovietică.

Într-o narațiune fată de care un subiect postmodern astăzi ar arăta suficientă suspiciune, formula noii frontiere este adecvată și pentru definirea culturii așteptărilor nelimitate, care a domnit în rândul unor segmente importante ale populației americane. Dar, după cum s-a menționat deja, perioada în discuție a fost atât un moment de mari oportunități cât și de provocări dramatice. Pe parcursul acestei perioade au existat convulsii semnificative care au condus la divizarea societății americane, impunându-le oamenilor să dezvolte noi seturi de principii etice și idealuri, făcându-i conștienți de faptul că există grupuri distincte care urmăresc agende diferite, mai mult sau mai puțin ascunse.

Inspirația Noii Frontiere a lui Frederick Jackson Turner a reprezentat atât o provocare reală de a realiza mai mult și mai bine cât și un test pentru a îmbrățișa modalități și viziuni noi. Pe de o parte, istoricul a declarat că: "the existence of an area of free land, its continuous recession, and the advance of American settlement westward explain American development,"(Turner, 6) susținând că procesul de extindere către vest a făcut națiunea și poporul său ceea ce sunt. Pentru Turner, punctul de întâlnire între sălbăcie și civilizație, cum îi plăcea acestuia să denumească frontiera, a americanizat oamenii și instituțiile în urma adaptării la noile condiții.

În discursul din 9 ianuarie 1961 ce anticipează tematica celui din iulie, deja evocat, președintele John F. Kennedy, adresându-se unei Joint Convention of the General Court of the Commonwealth of Massachusetts, reamintise americanilor de povestea care

a devenit pilonul principal al excepționalismului american: "...I have been guided by the standard John Winthrop set before his shipmates on the flagship Arbella three hundred and thirty-one years ago, as they, too, faced the task of building a new government on a perilous frontier. We must always consider, that we shall be as a city upon a hill—the eyes of all people are upon us."²

Utilizând fraza notabilă "city upon a hill," Kennedy se referă la o terminologie comună, prezentă atât în invocările cât și în critica excepționalismului american. Încă la bordul navei Arbella, Winthrop le spusese viitorilor coloniști din Massachusetts Bay că noua lor comunitate va fi privită de lume asemeni unui oraș pe o colină, în același mod în care Kennedy va vedea mai târziu țara sa în timpul Războiului Rece.

Kennedy nu a fost, evident, singurul lider american important care avea să fie inspirat de cuvintele celebre ale lui Winthrop. Cinci decenii după faimosul mesaj al Noii Frontiere al lui Kennedy, Barack Obama în discursul său inaugural pare să redefinească termenii noii frontiere, nu în sensul individualist al tezei lui Turner din 1893, ci în moduri care invită americanii să stea împreună: "Today I say to you that the challenges we face are real. They are serious and they are many. They will not be met easily or in a short span of time. But know this, America - they will be met."³

Un simbol proeminent al culturii americane, Frontiera, unul dintre cele mai rezistente mituri naționale, contribuie în continuare la formarea identității Americii. John Tirman îi invită pe americani să respingă viziunea tradițională și arogantă legată de excepționalismul american și să-l reinventeze cu atenție și compasiune: "the myth is resilient. The alternative is to reinvent it, to co-opt it, in effect, frontier symbolism from its destructive tendencies and transform it into something more vital." (Tirman, 11)

Cartea lui Ray Billington din 1966, intitulată *America's Frontier Heritage* s-a concentrat asupra tezei lui Turner. În perioada turbulentă a anilor 1960 mulți au convenit că Frontiera a fost sursa multor elemente ale caracterului și comportamentului american care au contribuit la formarea identității și unicității americane: "a commitment to hard work, an addiction to mobility, a willingness to innovate, an enthusiasm for democracy

² An excerpt from John F. Kennedy's speech delivered to the Joint Convention of the General Court of the Commonwealth of Massachusetts, The State House, Boston, January 9, 1961.

³ An excerpt from Barack Obama's Inaugural Address, Jan. 20, 2009.

and a conviction in human equality, a habit of wastefulness, a spirit of nationalism, a leaning toward materialism, and an inclination to optimism."(Billington in Etulain, 21)

Richard Slotkin, un bine-cunoscut teoretician cultural american, redă imaginea durabilă a mitului frontierei într-o trilogie foarte apreciată: *Regeneration Through Violence*, *The Fatal Environment* și *Gunfighter Nation*. Examinând semnificația extinsă a alegoriilor legate de Vestul Sălbatic asupra culturii și politicii americane, răspunsul lui Slotkin a fost "regenerare prin violență," argumentând că: "In American mythogenesis the founding fathers were not those eighteenth-century gentlemen who composed a nation at Philadelphia. Rather, they were those who...tore violently a nation from implacable and opulent wilderness."(Slotkin, 6) Astfel, autorul trece în revistă modul în care utilizarea violenței a fost parte integrantă a construcției unei mitologii distincte americane.

Multe din tensiunile anilor 60 își aveau rădăcinile în anii 50. Tocmai anii 50, percepuți ca fiind mai conformiști, au dus la confruntările și turbulențele deceniului în discuție. Fiind privită atât ca o analiză a structurilor în schimbare ale societății americane de la mijlocul secolului cât și ca o investigație a transformărilor ce afectau foarte mulți americani, studiul sociologic publicat în 1950 de David Riesman, *The Lonely Crowd*, a reprezentat o parte integrantă dintr-o abordare a vremii legată de caracterul și spiritul social american.

Producând bestseller-urile sale *The Affluent Society* (1958) și *The New Industrial State* (1967), Ken Galbraith, economist și unul dintre exponenții de frunte ai liberalismului politic al secolului al douăzecilea și-a declarat critica asupra consumerismului dintr-o poziție de autoritate, fiind un membru al administrației Kennedy la Casa Albă.

Potrivit lui Maurice Isserman și Michael Kazin, doi dintre cei mai respectați istorici ai politicii americane de astăzi, perioada anilor 1960 poate fi comparată cu cea a deceniului tumultuos al Războiului Civil American: "It was a time of intense conflict and millennial expectations." (Isserman and Kazin, 7)

În funcție de valorile politice ale unui individ, de rasa, originea, sexul, orientarea sexuală sau gustul muzical, s-ar putea afirma cu siguranță că au existat *many sixties*. În studiul său referitor la anii șaizeci, care situează epoca turbulentă în tradiția istoriei

radicale americane, Dominick Cavallo atrage atenția asupra faptului că deceniul are un impact major asupra Americii de azi: "whatever one's values or connections to the sixties, it is impossible to ignore either the extraordinary changes wrought by the decade's numerous movements or their continuing impact on nearly every feature of American life."(Cavallo, 251)

Revoluția culturală a spiritului anilor 1960, care urma să fie denumită postmodernism, a avut originile în atitudini artistice provocatoare precum Mișcarea Beat și schimbările care au avut loc în deceniul rebel. Postmodernismul ca o paradigmă culturală pune totul în discuție, interoghează filosofii, strategii și concepții despre lume într-un moment în care furia, scepticismul, incertitudinea și alienarea au prevalat. Astfel, ca un set de fenomene filosofice, sociale, politice și artistice, postmodernismul poate fi văzut ca un catalizator care a furnizat impulsul de explorare a noilor frontiere.

Înțelegând să explice forma romanului și necesitatea acestuia de modificare, în scopul de a supraviețui într-o perioadă care îi proclama dispariția, John Barth a scris în deceniul aflat în discuție *The Literature of Exhaustion* care va fi urmat de *The Literature of Replenishment* (1980), treisprezece ani mai târziu. Ambele eseuri critice au devenit texte de referință în teoria postmodernă a ficțiunii. La fel ca și coloniștii americani care au ajuns ultima frontieră fizică a Vestului Îndepărtat, în secolul al XIX-lea, Barth încearcă să transceadă frontiera modernismului.

Spre deosebire de Barth, teoreticianul literar Ihab Hassan a văzut o graniță bine definită între modernism și postmodernism, determinată de o schimbare clară a întregii paradigme culturale. El și-a exprimat punctul de vedere în lucrarea sa *The Dismemberment of Orpheus: toward a Postmodern Literature*, publicat în 1971.

Viziunea lui Ihab Hassan pare să fie completată de Jean-Francois Lyotard, care a declarat că postmodernismul, prin opoziție cu modernismul, este un nou tip de societate: capitalismul târziu, bazat pe informații, prin opoziție cu capitalismul clasic, bazat pe muncă și capital. În *The Postmodern Condition: A Report on Knowledge*(1971) Lyotard pune accent pe problemele de comunicare, informatizare și tehnologizare în contextul criticii culturale, având de-a face cu progresul istoriei, posibilitatea de a obține cunoștințe prin intermediul științei, și posibilitatea de libertate absolută într-un timp ce avea nevoie

de o schimbare necesară și de o reconsiderare a valorilor: "I define postmodern as incredulity toward metanarratives."(Lyotard, xxv)

Aceeași invitație de a nu lua lucrurile de la sine este făcută de către francezul care a ajuns să influențeze studiile culturale peste tot în Europa, precum și America, Michel Foucault, care a publicat în 1961 *Madness and Civilisation*, în care filosoful "examines ideas, practices, institutions, art and literature relating to madness in Western history."(Torrey, 303) În aventura sa de a *gândi altfel*, Michel Foucault a explorat în mod constant tot ceea ce este străin de modul nostru de a gândi și de a acționa. Scrierile sale despre putere, cunoaștere, și discurs au avut influență nu numai în cercurile academice. Potrivit lui Foucault rolul discursurilor, figurilor imaginare, evoluțiilor politice și economice, societății, istoriei joacă un rol important în organizarea relațiilor dintre oameni, putere, și cunoaștere.

Chiar și Derrida, evreul răstăcitor deconstructionist care va influența universitarii americani la începutul anilor 1970, a avut un mesaj care poate fi înțeles în contextul anilor 60. Declarația sa că totul este textualizat ("il n'y a pas de hors texte"), din *Of Grammatology* (1967) atrage atenția asupra construcției dinamice a sensului, unde contradicțiile și inversările au devenit mai frecvente decât sistemele comandate și dihotomiile clare, ceea ce înseamnă că lucrurile nu există de la sine dacă nu sunt construite cultural. Perioada anilor 1960 nu mai lua totul de la sine, personalități și oameni simpli provocând coduri și valori stabilite, recreând lumea conform viziunii lor.

Anii șaizeci rămân unici nu numai din punct de vedere al abordărilor sociale, politice, economice, dar și în termenii modurilor de gândire și expresie culturală. Autorii își definesc pozițiile ca indivizi, reacționează împotriva conformismului general impus de societatea în care trăiau din moment ce se confruntau cu diverse probleme și se adresau persoanelor care rezonau cu poziția autorului. Mai mult decât atât, unele texte literare influente devin *cult books*, cititorii împărtășind aceleași experiențe, valori și anxietăți cu autorul.

Corpusul de texte care a fost selectat pentru analiză cuprinde următoarele romane: *One Flew over the Cuckoo's Nest* de Ken Kesey, *Slaughterhouse-Five* de Kurt Vonnegut, *Giles Goat-Boy* de John Barth și *The Crying of Lot 49* de Thomas Pynchon. Astfel, texte literare importante, precum cele menționate mai sus, ridică multe dintre

problemele care au străbătut epoca, abordând în moduri memorabile realitățile americane și oferind o locație bine-meritată pe harta culturii americane pentru autorii lor în termenii gândirii postmoderniste. Fie că ne referim la romanele sau romancierii pe care această lucrare se bazează, nu putem trece cu vederea contribuția acestora la redefinirea și dezvoltarea de noi frontiere, în lunga călătorie de modelare a identității americane.

Folosind cadrul studiilor culturale interdisciplinare în scopul de a descoperi contribuția textelor literare importante și a autorilor acestora la redefinirea și apariția unor noi frontiere în anii 1960, am avut permanent în vedere imaginea de ansamblu a societății americane într-un stadiu revoluționar. Romane, cum ar fi *One Flew over the Cuckoo's Nest*, *The Crying of Lot 49*, *Giles Goat-Boy* sau *Slaughterhouse-Five* au reușit să folosească procedee precum fragmentarea, paradoxul, intertextualitatea, metaficțiunea, ironia, ludicul, umorul negru în textele grave, distorsiune temporală, paranoia, o parodie a ceea ce înseamnă căutarea unui sens într-o lume haotică, legându-le de schimbările și provocările care afectau societatea în general, o contribuție literară la depășirea pragurilor și limitelor.

Pe tot parcursul procesului de cercetare, cărți, cum ar fi *America Divided: the Civil War of the 1960s* de Maurice Isserman și Michael Kazin, *American Culture in the 1960s* de Sharon Monteith și Martin Halliwell, *America's Frontier Heritage* de Ray Allen Billington sau *Postmodernism and the Politics of "Culture"* de Adam Katz mi-au oferit informații valoroase și abordări utile pentru un domeniu foarte vast, o arie de cercetare martoră la atâtea schimbări ca și deceniul tumultuos pe care această lucrare se concentrează.

Capitolul al doilea, *Psychic Frontiers in Ken Kesey's One Flew over the Cuckoo's Nest* (1962) conține o analiză a criticii asupra societății americane și a funcționării metaforei nebuniei în anii 1960. Pe bună dreptate, văzută ca o carte a vremii sale în principal ca urmare a temelor explorate: individualitatea și revolta împotriva conformității, precum și potențialul terapiei psihedelice - idei care au fost pe larg discutate într-un moment când Statele Unite erau angajate împotriva regimurilor totalitare comuniste din întreaga lume, *One Flew over the Cuckoo's Nest* a devenit rapid crezul unei întregi generații de rebeli, povestea având ecouri și îndemnând la identificare pentru

un număr de cititori americani. Acești fani vor constitui marea majoritate a publicului cărții, justificând eticheta de *cult fiction*. Atât ca scriitor cât și ca promotor al culturii drogurilor din anii 1960, Kesey a reușit depășirea frontierelor turbulente ale anilor șaizeci, denumiți pe bună dreptate psihedelici, din punct de vedere al experienței sociale, politice și istorice.

Prin intermediul celui mai bine vândut și aclamat roman, Ken Kesey a încercat să depășească poziția de romancier detașat clinic de realitatea pe care o evocă, făcând din viața lui o ficțiune complexă la bine și la rău, devenind un icon cultural puternic și un susținător al unui contra-stil de viață, un mod de a fi atractiv pentru milioane de tineri americani. Preocupările biografice au umbrat scrierea, un fapt demonstrat de existența biografiei lui Tom Wolfe, *The Electric Kool-Aid Acid Test* care oferă un fel de text explicativ pentru cititori, ajutându-i să surprindă o privire a lumii psihedelice a anilor șaizeci.

Este semnificativ faptul ca studiul major al lui Michel Foucault, *Madness and Civilisation*, a fost publicat cu un an înainte de publicarea romanului lui Kesey. Ambele texte, *One Flew over the Cuckoo's Nest* și *Madness and Civilisation* comunică ideea că societatea însăși etichetează și încadrează nebunul. În plus, locurile de detenție nu sunt concepute în mod necesar pentru a oferi un tratament, ci mai degrabă să funcționeze ca instrumente prin care puterea este exercită, și "echilibrul mintal" impus.

Puterea pentru Foucault nu este un lucru deținut și utilizat de către persoane fizice sau grupuri. Cauzând sieși rezistență și producând ceea ce suntem și ceea ce putem, puterea conform lui Michel Foucault este un set de relații între diferite grupuri și eșaloane ale societății în schimbare cu circumstanțele și timpul. Mai mult decât atât, potrivit lui Foucault, puterea nu este în totalitate negativă, doar controlând și reprimând, ci aceasta este o rețea în care cei implicați joacă roluri complexe.

Daniel J. Vitkus în studiul său *Madness and Misogyny in Ken Kesey's One Flew Over the Cuckoo's Nest* analizează discursul rațiunii împotriva iraționalului și conceptul de nebunie ca un instrument cu diferite funcții sociale și politice din punctul de vedere al lui Foucault, afirmând că: "Michel Foucault has demonstrated in his *Madness and Civilization* that by examining closely the discourses that have defined reason against unreason, we can see how the construction of madness has served various social and

political functions."(Vitkus, 64) Astfel, romanul lui Kesey, *One Flew over the Cuckoo's Nest* se potrivește criticii lui Foucault datorită faptului că textul prezintă nebunia ca o construcție care servește ideologia hegemonică a capitalismului american. Acțiunea având loc într-un azil de nebuni în Oregon - o versiune probabil foarte diferită de cea a sanatoriului în care se găsește Holden Caulfield, "the novel deals with a man, one whose successes and failures can help us to understand the special demands of the psychic frontier."(Fick, 137) Din moment ce singura modalitate de a scăpa de rigurile închisorii era de a simula nebunia, Randle Patrick McMurphy, protagonistul romanului *Cuckoo's Nest*, traversează rubiconul mental, cu consecințe nebănuite. McMurphy îi învață pe deținuții azilului de nebuni să îndrăznească să își depășească acea condiție umilă și vulnerabilă pe care au acceptat să o asume. Faimoasa scenă în care grupul se simte descătușat în timpul expediției de pescuit reprezintă o formă specială de depășire a frontierei impuse de conducerea spitalului.

Atât ficțiunea lui Ken Kesey, *One Flew over the Cuckoo's Nest*, cât și versiunea cinematografică cu Jack Nicholson au avut un efect puternic asupra atitudinilor în rândul profesioniștilor, precum și a publicului larg față de *supra-controlul* în astfel de instituții. Acest lucru este în acord cu studiul sociologic al îngrijirii instituționalizate, intitulat *Asylums: Essays on the Social Situation of Mental Patients and Other Inmates*(1961), care a fost una dintre primele examinări sociologice ale situației sociale a pacienților cu probleme mentale într-un spital. Kesey și Goffman au încercat să demonstreze nu numai că pacienții din spitalele de psihiatrie sunt restricționați în libertățile lor, pierzându-și libertățile civile și drepturile lor în calitate de cetățeni, dar și faptul că un control instituțional încearcă să schimbe atitudinea și identitatea într-un mod distructiv, blocând persoanele și făcându-le mai dependente decât înainte.

Confruntându-se cu puterea nebuniei și fiind influențat de Michel Foucault într-un moment în care ficțiunea avea nevoie să fie redefinită, Ken Kesey a reușit să prezinte viziunea sa critică asupra societății americane. În timpul acestui proces complex el transcende frontiere psihice noi de ficțiune și reușește să transforme romanul, *One Flew over the Cuckoo's Nest*, într-un tablou hiberbolic al realităților anilor 1960. Kesey a devenit rapid o personalitate nu numai literară, ci și contraculturală, datorită faptului că reputația sa a izvorât din temele literare de rebeliune împotriva represiunii impusă

societății, care-l leagă de mișcarea Beats, dar și de experiențele sale personale, ca voluntar în experimentele guvernului SUA legate de substanțele psihotrope și a drogurilor halucinogene. Confruntarea cu temele menționate mai sus a făcut ca scriitorul Ken Kesey să-și capete statutul de purtător de cuvânt al contraculturii anilor 1960.

Mai mult decât oricând, în anii 1960, artiștii care au încercat să comunice opoziția lor împotriva regimului dominant au trebuit să vorbească într-un discurs în afara judecății abstracte. Acest lucru s-a transformat într-o strategie comună, discursul iraționalului ridicându-și vocea împotriva unui sistem nedrept și foarte constrângător.

Luând în considerare contextul politic, social și istoric al publicării romanului, *Zbor deasupra unui cuib de cuci* a fost aclamat atât în comentariile criticilor cât și de mediile academice, care l-au denumit genial, puternic, convingător, strălucitor, autentic, o confruntare mitică, și o viziune comică a judecății de apoi. Tom Wolfe susține că perioada anilor 1960 va rămâne în conștiința oamenilor ca: "the decade when manners and morals, styles of living, attitudes toward the world changed the country more crucially than any political events"(Wolfe, 30)

LSD-ul a fost folosit ca o armă, precum și ca un ritual, un drog de control al minții dar și un produs chimic cu efecte clare și această ironie semnificativă a LSD-ului a produs o istorie neobișnuită: o istorie sub acoperire înrădăcinată în CIA și în experimentarea militară cu halucinogene, precum și o istorie populară a drogurilor contraculturii care a explodat în mod evident în anii 1960. În consecință, cele două istorii vin împreună și se suprapun, formând o interfață între programele secrete ale CIA și ridicarea, respectiv căderea mișcării psihedelice: "The LSD story is inseparable from the cherished hopes and shattered illusions of the sixties generation. In many ways it provides a key for understanding what happened during that turbulent era, when political and cultural revolution erupted with full fury." (Lee and Shlain, 11)

Anii șaizeci l-au format pe Kesey(DeLeon) și el este încă o personalitate incitantă deoarece autorii scriu sau vorbesc despre el. Două exemple recente sunt Mark Christensen, un jurnalist și scriitor american din Oregon și a autoarei Dedria Bryfonski, autoarea seriei *Social Issues in Literature*. Primul a publicat recent *ACID CHRIST: Ken Kesey, LSD and the Politics of Ecstasy*, un portret multi-dimensional al lui Kesey, văzut prin prisma narativă personală a autorului, o carte care oferă o privire panoramică asupra

unei generații. Iar a doua a scris, *Mental Illness in Ken Kesey's One Flew Over Cuckoo's Nest*, o compilație de eseuri critice asupra romanului analizat aici. Potrivit lui Christensen: "A Christ figure who quit his day job as the new Norman Mailer to deliver millennial baby boomers the psychedelic New Jerusalem, Ken Kesey's super hero career began with the biggest bang ever."(Christensen, 13)

Fiind marcat de anii șaizeci din punct de vedere social, politic, istoric și cultural, și explorând frontierele psihice ascunse ale minții, Kesey a avut puterea de a proiecta cel mai puternic roman al epocii postmodernismului timpuriu. Anii șaizeci l-au ajutat foarte mult: a fost perioada discursului lui Kennedy legat de noile frontiere, venise timpul pentru Martin Luther King să strige: "Let freedom ring..." în discursul său "I Have a Dream." Michel Foucault a explorat în mod constant tot ce era străin de modul nostru de a gândi și de a acționa. Potrivit lui "...modern man no longer communicates with the madman."(Foucault, xxvii–xxxix) James Baldwin a susținut în *Nobody Knows My Name* (1961), că scriitorii americani nu au avut de descris o societate clară: "The only society they know is one in which nothing is fixed and in which the individual must fight for his identity."(Baldwin, 12)

Moștenirea romanului *One Flew...* de Ken Kesey constă în faptul că scriind un roman american de importanță majoră, care a semnalat ridicarea unei generații neliniștite din cauza valorilor opresive convenționale ale erei în discuție, autorul a reușit să transforme experimentul controversat, care a împrumutat valorile celebrei sale cărți, în riscuri din viața reală. *One Flew over the Cuckoo's Nest* vorbește despre realitățile din 1960 într-un stil postmodernist unic. Mentea psihedelică a lui Ken Kesey a pătruns epoca și a contribuit semnificativ la spiritul turbulenților ani șaizeci. În consecință, se poate afirma cu ușurință că anii 60 *au format* romanul lui Ken Kesey, dar și că romanul a marcat anii 60.

Într-o perioadă în care ficțiunea americană trebuia să fie redefinită, în scopul de a-și defini identitatea, Ken Kesey a scris ceea ce a fost de la bun început vocea unei întregi generații. Prin *One Flew over the Cuckoo's Nest* cititorul este introdus în noile frontiere ale gândirii anilor 1960 ce au generat provocări și schimbări la toate nivelurile. Nebunia și LSD-ul au fost cuvintele-cheie prin care indivizii au fost transformați în oameni capabili să supraviețuiască într-o epocă care cerea refuzul conformismului. Atât drogurile

cât și nebunia au servit ca fundament al revoluției politice, sociale și culturale, care a erupt cu entuziasm, fiind ingrediente inseparabile de speranțele și iluziile generației șaizeci.

În capitolul al treilea, War Projections in Kurt Vonnegut's *Slaughterhouse-Five* (1969), discut felul cum autorul a răspuns la tensiunile sociale incredibile ale anilor 1960, care au văzut explozia de violență în asasinarea lui John F. Kennedy, Martin Luther King și Robert Kennedy, precum și accelerarea aparent fără sfârșit a războiului. Fiind publicat în unul dintre momentele cele mai critice și având un impact considerabil asupra cititorilor și criticilor, *Slaughterhouse-Five* a proclamat mesajul său antirăzboi generației contraculturale. Cartea lui Vonnegut nu este un roman de război, în sensul tradițional, ci merge dincolo de granițele genului.

Observând formula specială a romanului care, în opinia sa, combină "brutal realism with science fiction,"(Marvin, 113) Thomas Martin provoacă cititorii să dea sens unei lumii nebune. Interpretând "a duty dance with death," romanul lui Kurt Vonnegut, *Slaughterhouse-Five* se ocupă de al doilea război mondial și avansează o poziție puternică împotriva războiului, care era foarte populară în acel moment. Romanul a fost examinat de Thomas L. Hartshorne ca o fabulă "that may shed light on cultural and political phenomena of the 1960s"(Hartshorne, 17-33) alături de *Catch-22* de Joseph Heller. Vonnegut invită cititorii să respingă afirmațiile sale și să caute modalități de a se implica, spre deosebire de personajul lui Billy Pilgrim, care pare să accepte soarta de la sine.

Afirmând prin intermediul unuia dintre personajele sale că "here we are, trapped in the amber of this moment. There is no why"(Vonnegut, 76-77) Vonnegut pare că îi instigă pe cititori să-și ofere propriile răspunsuri. Capodopera sa, *Slaughterhouse-Five* a oferit noi frontiere de scriere, subminând unele dintre povestirile mărețe ale istoriei într-o epocă turbulentă, anunțând într-o formă ficțională teza lui Jean-Francois Lyotard despre postmodernism: "incredulity toward metanarratives."(Lyotard in Cahoon, 259) Experiența, contextele istorice și sociale ale anilor 1960, precum și nevoia de ficțiune inovatoare într-o perioadă când noutate era un cuvânt-cheie în tot și în toate, l-au făcut pe Kurt Vonnegut conștient de misiunea sa de scriitor și de om în crearea și prezentarea

evenimentelor, personajelor și mesajelor ascunse într-un stil distinctiv, care încă are un impact asupra cititorilor și culturilor.

Stilul schizofrenic la care se face referire în subtitlu poate fi văzut ca un răspuns traumatic la unele dintre expresiile celei mai nebune expresii ale științei și civilizației, la care se adaugă dezumanizarea, alienarea, și distrugerea catastrofală. Cartea oferă motivul nebuniei, în povestea schizofreniei personajului central. Barbara Tapa Lupack plasează angajamentul cu nebunia într-un cadru mai larg, urmat de alți autori semnificativi ale perioadei, cum ar fi Barth, Heller sau Kesey.

Kurt Vonnegut este un romancier al anilor șaizeci și pentru anii șaizeci. Mai mult decât orice alt scriitor al deceniului, Vonnegut a rostit temerile unei generații hotărâte să schimbe cursul Americii. Romanele sale au predicat nonsensul războiului și au avertizat asupra unui viitor guvernat de mașini, nu de oameni. Punctul său de vedere fiind invariabil cel al unui inocent care privește cu un amestec de groază și resemnare la o lume nebună.

Fiind văzute ca manifestări ale aptitudinii omului de a face rău, apocalipsele lui Vonnegut sunt părți ale realităților americane din 1960 și prin intermediul lor Vonnegut distinge capacitatea duală a omenirii pentru bine și rău. Scriitorul este interesat de priceperea omului de a face atât bine cât și rău și, prin urmare, acesta este unul din mesajele scrierilor sale. Potențialul omului poate duce la expresii foarte tragice, tendința de a face rău părând să determine dimensiunea apocaliptică a operei lui Vonnegut.

În ciuda predispoziției omenirii către ticăloșie, speranța încă trăiește și conform lui Vonnegut oamenii ar trebui să-i trateze pe semeni cu toleranță pur și simplu de dragul de a face bine, care, în fapt, subliniază viziunea sa umanistă. Deși Vonnegut a fost un critic acerb al Americii din anii 1950 și până la moartea sa, în 2007, el a sperat că lucrurile vor merge spre mai bine. El a crezut că datoria lui de scriitor era să arate defectele Americii și să ajute America să prospere: "I like Utopian talk, speculation about what our planet should be, anger about what our planet is. I think writers are the most important members of society, not just potentially but actually."(Davis, 81)

Scopul lui Vonnegut nu a constat în a condamna omenirea, ci el a scris în scopul de a revela (unul dintre cele două sensuri ale apocalipsei este revelația) schimbarea de care era atâtă nevoie. Prin romanele sale, el a reușit să ofere noi frontiere ale înțelegerii

umanității, cât și ale remodelării identității ficțiunii. Scopul său a fost de a scrie pentru a inspira oamenii să profite de speranță și să aducă schimbarea necesară pentru a se evita distrugerea definitivă printr-o apocalipsă. În acest demers a folosit umorul pentru a da acces cititorilor săi la această perspectivă.

În capitolul final al romanului *Slaughterhouse-Five* Vonnegut dovedește viziunea Trafaladoriană conform căreia moartea este un fenomen care coexistă în noi simultan cu toate momentele existenței, indiferent că este vorba de Martin Luther King, Robert Kennedy sau tatăl său. Teoria romancierului că toate sufletele noi vor dori moralitatea se bazează pe tema centrală a romanului, a importanței acesteia în univers, din moment ce respectul și moralitatea sunt valori pe care doar creaturile vii le așteaptă și că moartea ne eliberează de asemenea așteptări.

Așa cum Paul Fussell explică în *Wartime: Understanding and Behavior in the Second World War*, "When the war was over, for most of the participants there was nothing to be said. . . . [M]en of letters became silent." (Fussell, 134) Experiențele la care Vonnegut a fost martor nu au putut fi definite de o ideologie anume. Succesul romanului *Slaughterhouse-Five* s-a datorat în principal faptului că timp de peste două decenii romancierul a încercat persistent să dea un sens fenomenului cel mai lipsit de sens, mai absurd în comportamentul uman: războiul.

Formula comică specială a umorului negru a lui Kurt Vonnegut de a surprinde o poveste oribilă a avut un impact puternic asupra unei mari audiențe. Referindu-se la tehnicile de scriere ale lui Vonnegut, Susan Farrell constată că: "He frequently used the techniques of metafiction (fiction that calls attention to its own artificiality) to examine questions of narrative and the relationship between art and reality." (Farrell, ix) Mai mult decât atât, într-o carte recentă, intitulată *Critical Insights. Slaughterhouse-Five*, Leonard Mustazza leagă structura întortocheată de audiența contemporană a lui Vonnegut ambalând evenimente ale unui trecut de care omenirea încearcă să se despartă în forme care sensibilizează un larg public contemporan, care își găsește astfel expresii ale propriilor neliniști. Potrivit lui Mustazza, romanul: "is set during one historical era but speaks to the political concerns of its contemporary audience." (Mustazza, 3)

În timp ce Vonnegut investighează fragilitatea naturii umane și tendința sa spre autodistrugere, acest dezastru poate fi evitat cu speranța de triumf al bunătății umane, mai

mult decât accidentală. Capodopera sa, *Slaughterhouse-Five*, a oferit noi frontiere de scriere, înțelegere și interpretare a istoriei într-o perioadă turbulentă. Scriitorul speră să fie profetul unei apocalipse, care nu se va îndeplini, dar cum a fost martorul unei catastrofe absurde și înspăimântătoare trebuie să ia atitudine, cel puțin prin scriitura sa, ecourile mesajelor sale în rândul unei largi audiențe contribuind la definirea etosului epocii sale, în mod special contestatarii ani șaizeci.

Capitolul patru - Campus Life Envisioned in John Barth's *Giles Goat-Boy* (1966) investighează modul în care John Barth, văzut ca un practician extraordinar al ficțiunii postmoderniste și ca unul dintre teoreticienii săi proeminenți, a reușit să țese împreună aspecte ale vieții academice, ale politicii contemporane și ale arhetipurilor, completând toate acestea cu utilizarea parodiei și metaficțiunii. Datorită plasării sale într-un cadru universitar, dar tratând teme foarte generale, *Giles Goat-Boy* a devenit deosebit de popular printre studenții din universități și colegii. Împreună cu *Slaughterhouse-Five* și *Cat's Cradle*, *Giles Goat-Boy* a devenit rapid o operă solidă, etichetată "cult classic," a unei generații care punea sub semnul întrebării valorile tradiționale.

Barth satirizează, printre altele, practici educaționale, precum și supozițiile teoretice care stau în spatele lor. Reflectând profund cultura campusului american din anii 60, *Giles Goat-Boy*, exploatează parodic percepția universității ca univers. Aceasta ar putea fi descrisă ca o evanghelie ficțională despre un personaj, pe jumătate om, pe jumătate țap, care descoperă umanitatea sa și devine un salvator într-o universitate care reprezintă în mod alegoric universul. Julius Rowan Raper subliniază abordarea postmodernă a lui Barth, dar și relevanța sa în lumea reală, toate învelite în narațiunea lui legată de universitatea extravagantă.

Fiind conștient de noi frontiere într-un deceniu evervescent, din care a făcut și el parte, într-un dialog critic cu unele dintre evoluțiile din anii șaizeci din punct de vedere cultural, Barth a reușit să depășească granițe noi și să provoace audiența să se confrunte cu realitățile pe care el le-a experimentat prin tehnicile atipice și derutante. Ca și ceilalți scriitori remarcabili, pe care această teză îi investighează, John Barth reprezintă unul dintre agenții schimbării într-un deceniu în care totul era contestat, durabilitatea operei

sale constând tocmai în modul în care o asemenea personalitate și-a asumat misiunea ficțională.

Textul echivalează "studentdom" și omenire, "campus riots" și războaie mondiale, "commencement" și mântuire și, în consecință, romancierul comută birocrăția erudită într-un sistem superior. Liderii religioși și predicatorii spirituali iau chip de "Grand Tutors," care oferă îndrumare spre "absolvire" prin intermediul "programei școlare" concurente.

Giles Goat-Boy exploatează posibilitățile sfidătoare ale mitului și face evident un pas înainte în manipularea lui de tehnici și structuri narative, ca și corelativ pentru preocupările sale tematice. Romanul în discuție stimulează examinarea purității văzută în *The Sot-Weed Factor*, iar alegoria politică a textului trezește investigarea originii vieții politice americane în acest roman.

Este general acceptat faptul că scriitura în Statele Unite a trecut printr-o perioadă extraordinară de regenerare în anii 1960, datorită unei combinații de factori politici și sociali. Într-o lume tulbure, John Barth era în postura de a oferi identitate prin explorarea noilor frontiere ale literaturii, în care granița dintre a trece, respectiv a pica un examen reprezenta o adevărată provocare. Mintea caracterizată de o inventivitate continuă a romancierului l-a ajutat să remodeleze perioada anilor 1960 și, prin urmare, el a contribuit la redefinirea excepționalismului american.

Fiind planificată pentru a justifica natura ficțională a narațiunii lui Barth și de a prezenta în același timp, o paralelă între această ficțiune elaborată și Statele Unite ale Americii la începutul anilor 1960, utilizarea alegoriei în *Giles Goat-Boy* a dus cu siguranță la succesul enorm al romanului. O poveste a unui așa zis Mesia, crescut de capre, care se lansează într-o călătorie de descoperire și revelație într-o imensă universitate, care este de fapt lumea în microcosmos, a captivat pentru totdeauna cititorii anilor șaizeci.

John Barth, într-un interviu acordat lui John Enck a recunoscut că obiectivul său cu *Giles Goat-Boy* a fost de a produce o așa zisă "souped-up Bible" sau un "comic Old Testament." Această *Biblie* a reprezentat o bază excelentă pentru opoziția noțiunilor religioase, alegorice, filosofice, politice și literare. Mitul și istoria au furnizat embrionul pe care Barth îl îmbogățește. În plus, speculațiile despre legitimitatea mitului, istoriei sau

ficțiunii joacă un rol important în roman. În același interviu, romancierul susține: "If you are a novelist of a certain type of temperament, then what you really want to do is re-invent the world. God wasn't too bad a novelist, except he was a Realist..."(Enck, 8)

Giles Goat-Boy redesenează harta politică a lumii occidentale ca un campus imens prezidat de un supercomputer numit WESCAC. Calculatorul efectuează un număr de funcții de reprezentare, ce variază de la o întruchipare a puterii politice până la demonstrația că puterea politică se mută dinspre capital spre informații.

Romanul lui Barth prezintă o expresie inedită a formulei romanului academic plecând de la slăbiciunile sistemului universitar, dar ajungând la realități globale. El pare să scrie pentru o audiență formată în principal din cititori din mediul universitar. El satirizează practici educaționale, precum și supozițiile teoretice care stau în spatele lor. Aspectele vieții universitare sunt materialul din care este țesută urzeala parodică și alegorică universală din perspectiva lui Giles, băiatul țap care a părăsit ferma pentru a deveni o figură mesianică în marea instituție de învățământ superior. Protagonistul se străduiește să își îndeplinească misiunea din postura de mare tutore în cadrul Colegiului Grand Tammany. La sfârșitul studiilor sale Giles conchide în mod derutant: "Passage was Failure, and Failure Passage; yet Passage was Passage, Failure Failure! Equally true none was the Answer...my eyes were opened; I was delivered."(Barth, 708-709)

Utilizarea alegoriei în *Giles Goat-Boy* este planificată pentru a atesta caracterul ficțional al narațiunii lui Barth și să ofere în același timp, o paralelă între această ficțiune elaborată și Statele Unite ale Americii la începutul anilor 1960. Dar alegoria este doar o dimensiune a romanului lui Barth. Mai semnificativ în structura lui *Giles Goat-Boy* este modelul tipic de aventură eroică subliniată de mitologистul comparativ, Joseph Campbell. În studiul său din 1949 *The Hero With a Thousand Faces*, Campbell prezintă un monomit, în care eroul tipic parcurge un drum care-l conduce la inițiere, la iluminare și în cele din urmă la deziluzie. Eroul lui Barth se conformează acestei traiectorii, dar este de asemenea important de reținut că de cele mai multe ori odiseea lui se realizează în mod ironic.

Fiind unul dintre participanții activi ai procesului de reconstituire și redefinire al identității americane, în care provocările Noii Frontiere făcute publice de către președintele John Kennedy în faimosul său discurs sunt elemente centrale ale unei

construcții în continuă schimbare, John Barth a fost conștient de lacunele evidente care au divizat societatea americană și a reușit să le prezinte sub o tentă ironică și parodică.

Ultimul capitol al tezei, Social Identity Reflected in Thomas Pynchon's *The Crying of Lot 49* (1966) a investigat un roman care conturează cultura populară a anilor șaizeci. Cititorul poate identifica fiecare concept care a fost vreodată atribuit setului de idei cunoscut astăzi ca "postmodern." Datorită acestui fapt, cartea pe care mulți o descriu ca fiind unul dintre cele mai importante romane de după al doilea război mondial este o provocare, atât în ceea ce privește tehnicile cât și conținutul.

Atât Pynchon cât și alți autori ai umorului negru, departe de a dezorienta cititorii, îi provoacă să pună lucrurile în ordine și să se implice. Nu este o retorică de dezorientare, ci o invitație de a transcende frontierele impuse de Establishment, în scopul de a se sustrage de la ideologia dominantă a timpului.

Generând o operă care adeseori investighează zone filosofice ale experienței culturale occidentale, criticii și cititorii deopotrivă sunt capabili să discearnă interesul lui Pynchon față de indivizi care continuă să se transforme în adăugiri ne semnificative la nivelul aparatului de stat, al dezumanizării și depersonalizării, unde atât conspirațiile postmoderne cât și paranoia ar putea fi înțelese în contextul artistic și cultural al anilor 1960. Cu romanul *The Crying of Lot 49* Pynchon pare a demonstra necesitatea setei de certitudine și nevoia de a inventa teorii ale conspirației pentru a umple vidul în locuri unde nu există nici o certitudine. Văzută ca "an exemplary postmodern text" (Castillo qtd. in O'Donnell, 21) și ca "an outright parody of postmodernism" (Bennett, 27), *The Crying* ... se bazează pe toate domeniile culturii americane și societății din anii 1960, fiind un exemplu de complexitate a lumii ficționale postmoderne răspunzând la provocările culturale importante ale vremii. Ca și Ken Kesey, Barth John sau Vonnegut Kurt, Thomas Pynchon a înțeles misiunea lui ca scriitor într-o perioadă în care nimic nu a fost stabil, ci incert. Mai mult decât atât, datorită meșteșugului său el a explorat noi frontiere ale vieții sociale, politice și culturale.

Fiind în mod sigur un *luddite* al timpului său, în care judecata fabricată și uniformitatea exagerată oferea mari amenințări pentru civilizația umană, scriitorul este conștient de pericolele revoluției postindustriale. Astfel, el se ocupă de entropie, în

special de omogenizare prin standardizare, care ar putea fi văzută ca o parte a acțiunii entropice de dizolvare cosmică, tendința inexorabilă către moarte.

Reprezentând o societate dezintegrată, *The Crying of Lot 49* exploatează explozia circumstanțelor culturale. Romanul implică un sens larg al haosului cultural, datorită faptului că acesta face uz de toate domeniile culturii și societății, incluzând multe din cele menționate mai sus. Romanul se termină atunci când personajul său principal, Oedipa Maas, se vede implicată în marea licitație, pregătită psihologic să asiste la dezvăluirea misterului Tristero.

Lumea din jurul Oedipei pare a fi o lume definită de consumism, conspirații, iluzii. În plus, citind și interpretând romanul *The Crying of Lot 49*, fiecare ar trebui să aibă întotdeauna în vedere una dintre cele mai mari provocări ale anilor 1960, cultura populară, cultura drogurilor și atributele sale. Deși faptul că lumea aceea este interesantă și nouă, este, de asemenea, periculoasă: drogurile contribuie la distrugerea căsniciei Oedipei, și drogurile îl face pe Hilarius să înnebunească. Mai mult decât atât, Oedipa are halucinații atât de des încât ea pare a fi în mod constant influențată de droguri, și în cele din urmă, aceasta nu îi aduce nimic, ci doar un sentiment de alienare haotică.

Poziționat la marginea frontierei americane și fiind un fel de testament pentru epuizarea impulsului odată văzut ca atât de vital pentru destinul manifestat al națiunii, Thomas Pynchon descrie California, ca o locație de degradare suburbană. Atmosfera labirintică de parcuri cu birouri, autostrăzi și alei ascunse se regăsește la nivelul formei, în înclinația romanului pentru liste, cataloage, și ocoluri narative. Deși *The Crying of Lot 49* satirizează tiparul clasic migrator dinspre Lumea Veche către Lumea Nouă, reprezentarea Californiei, este, de asemenea, marcată de aluzii recurente la adresa Mexicului, un loc care ar putea părea să promită alternative la societatea fracturată de pe cealaltă parte a frontierei.

Vehiculând o idee universală postmodernă, Pynchon arată că în cazul în care indivizii sunt incapabili să conecteze trecutul, prezent, și viitorul unei propoziții, atunci ei sunt, de asemenea, incapabili să unească trecutul, prezentul și viitorul propriei lor experiențe biografice psihice. Astfel, Oedipa pare a suferi de un fel de criză de identitate, din cauza incapacității ei de a dezvălui trecutul. Ea se teme că va fi în imposibilitatea de a-și aminti evenimente din trecut și, prin urmare, ea nu se va cunoaște pe sine. Existența

unei emoții "a life's base lie, rewritten into truth"(Pynchon, 58) fiind o realitate în acest roman.

Împărtășind conștientizarea efectelor produse de cultura modernă, în care oamenii trăiesc în zilele noastre, *The Crying of Lot 49* este o paradigmă a romanului postmodern în care temele sociale furnizează identitate. Romanul arată cum vocile științei sau ale mass-mediei au devenit dominante în cultura, chiar mai mult decât în cea a scriitorului. Contribuția romanului și a autorului Thomas Pynchon este esențială pentru reinterpretarea și dezvoltarea de noi frontiere într-un moment când America trecea printr-un larg proces de schimbare.

Romanul examinat rămâne un text provocator datorită contextelor politice, sociale, teoretice, care au generat o astfel de producția literară postmodernă. Ca toată ficțiunea istorică, ficțiunea postmodernistă a lui Pynchon din anii 1960 reflectă opiniile și preocupările indivizilor și ale societății în general. Unul dintre cei mai importanți romancieri ai ficțiunii experimentale aparținând anilor șaizeci a fost provocat în scriitura sa de a reconcilia istoria simplilor indivizi cu procesele opuse ale unei societăți din ce în ce mai întunecate și tehnologizate.

Teza New Frontiers in the 1960s: Redefining American Identity through Fiction investighează modul în care *One Flew over the Cuckoo's Nest* de Ken Kesey, *The Crying of Lot 49* de Thomas Pynchon, *Giles Goat-Boy* de John Barth și *Slaughterhouse-Five* de Kurt Vonnegut au reușit să contribuie la redefinirea identității americane, asociind acești autori și texte la coordonatele relevante socio-culturale și politice precum și a narațiunilor lor legate de Noua Frontieră.

Fiind înțeleși ca un moment de răscruce în istoria și cultura americană, anii 1960 sunt asociați cu noutatea, revizionismul și schimbarea din fiecare domeniu, în toate direcțiile, mai degrabă decât cu o transgresiune solidară, comună, întreprinsă de o masă de oameni omogenă văzută ca poporul american a unei succesiuni de praguri și limite în interpretarea tradițională a tezei frontierei. Indicând complexitatea întrepătrunderilor orientărilor culturale și politice ale omenirii, anii șaizeci pot fi reanalizați prin fiecare lentilă disponibilă în scopul de a le recunoaște moștenirea.

Discursul lui Kennedy referitor la Noua Frontieră de la începutul anilor 1960 a marcat un punct de plecare în redefinirea și reconsiderarea țesăturii culturale complexe în care ficțiunea americană a fost un ingredient important. Alegerea celor patru romane analizate în prezenta teză nu a fost o sarcină ușoară din moment ce autorii implicați sunt creatori remarcabili. Romanele în discuție reprezintă părți ale unui mecanism variat al redefinirii și reconsiderării identității americane.

Anii 1960, epoca care a dat naștere la o paradigmă pe care postmodernismul și criza de reprezentare încearcă din greu să o definească, a invitat, printre altele, atât cititorii cât și scriitorii să transceadă limitele lor, în narațiuni noi umane, mai precis, Frontiera americană, în moduri care au indicat schimbări dramatice, mai degrabă decât progrese de-a lungul rutelor tradiționale, într-o permanentă confruntare cu noi provocări, dificultăți și oportunități.

Teza actuală, **New frontiers in the 1960s: Redefining American Identity through Fiction**, arată că societatea americană de astăzi este rezultatul grupurilor și intereselor anilor 60 și că ceea ce a fost considerat a fi o societate omogenă, înrădăcinată în anii 1950, cu toată cultura națională consumeristă, a societății gigant și a unui sentiment general de conformitate s-a transformat într-o societate eterogenă, caracterizată de diversitate, nonconformism, și contradicții. Scriitori importanți, care au căpătat vizibilitate și influență remarcabilă prin romanele lor, cum ar fi Ken Kesey, Pynchon Thomas, John Barth sau Kurt Vonnegut erau componente ale procesului complex de redefinire și reconsiderare a identității americane. Parte a rețelei culturale complexe, în care ficțiunea americană are propriul rol, noile frontiere americane ale anilor 1960 influențează încă societatea americană a mileniului de astăzi.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

SURSE PRIMARE:

Barth, John. *Giles Goat-Boy*. Garden City, N.Y.: Doubleday & Company, 1966.

Kesey, Ken. *One Flew Over the Cuckoo's Nest*. USA: Viking Press & Signet Books, 1962.

Pynchon, Thomas. *The Crying of Lot 49*. New York: Perennial Library, 1965.

Vonnegut, Kurt. *Slaughterhouse- Five*. New York: Dell, 1969.

SURSE SECUNDARE:

A. Lucrări despre frontiera americană

Billington, Ray Allen . *America's Frontier Heritage*. University of New Mexico Press, 1975.

Etulain, W.Richard. *Writing Western History: Essays on Major Western Historians*. Albuquerque: University of New Mexico Press, 1991.

Friedenberg, V. Robert. *Notable Speeches in Contemporary Presidential Campaigns*. Praeger: Westport, CT. , 2002.

Hudgins, L. Edward. *Space: The Free-Market Frontier*. Washington, D.C.: Cato Institute, 2002.

Slotkin, Richard. *Regeneration Through Violence: the Mythology of the American Frontier, 1600-1860*. Wesleyan University Press, 1973.

Turner, Jackson Frederick. *The Significance of the Frontier in American History*. Ann Arbor: University Microfilms, 1966.

B. Lucrări despre anii 1960 în America

Bloom, Alexander. *Long Time Gone: Sixties America Then and Now*. Oxford University Press, 2001.

Boon, Marcus. *The Road of Excess: A History of Writers on Drugs*. Cambridge: Harvard University Press, 2002.

Cavallo, Dominick. *A Fiction of the Past. The Sixties in American History*. New York: St's Martin Press, 1999.

DeLeon, David. *Leaders from the 1960s: A Biographical Sourcebook of American Activism*. Westport, CT: Greenwood Press, 1994.

Farber, David and Beth Bailey. *The Columbia Guide to America in the 1960s*. New York: Columbia University Press, 2001.

Isserman, Maurice and Michael Kazin. *America Divided: The Civil War of the 1960s*. New York: Oxford University Press, 2000.

Lee, A. Martin and Bruce Shlain. *Acid Dreams. The Complete Social History of LSD. The CIA, The Sixties and Beyond*. New York: Grove Press, 1985.

Madsen, L. Deborah. *American Exceptionalism*. Edinburgh : Edinburgh University Press, 1998.

Monteith, Sharon and Martin Halliwell. *American Culture in the 1960s*. Edinburgh: Edinburgh University Press Ltd., 2008.

Olderman, M. Raymond. *Beyond the Wasteland: A Study of the American Novel in the Nineteen- Sixties*. New Haven: Yale UP, 1972.

Pinsker, Sanford. *Between Two Worlds: The American Novel in the 1960's*. Troy, NY: Whitston, 1980.

Schulz, F. Max. *Black humour fiction of the sixties : a pluralistic definition of man and his world*. Athens, Ohio: Ohio University Press, 1980.

Stevens, Jay. *Storming Heaven: LSD and the American Dream*. New York: Grove Press, 1987.

C. Lucrări despre postmodernism, excepționalismul american și cultură

Baldwin, James. 'Introduction', *Nobody Knows My Name: More Notes of a Native Son*. London: Penguin, 1961.

Begam, R. *Samuel Beckett and the End of Modernity*. Stanford: Standford University Press, 1996.

- Bradley, Arthur. *Derrida's Of Grammatology*. Edinburgh: University of Edinburgh Press, 2008.
- Browne, B. Ray. *Popular Culture and the Expanding Consciousness*. New York: John Wiley & Sons, 1973.
- Brummet, Barry. *Contemporary Apocalyptic Rhetoric*. New York: Praeger Publishers, 1991.
- Cahoone, L. *From Modernism to Postmodernism: An Anthology*. Oxford: Blackwell, 2003.
- Carson, Clayborne and Kris Shepard. "I Have a Dream," Washington, D.C., August 28, 1963. *A Call to Conscience: The Landmark Speeches of Dr. Martin Luther King, Jr.* New York: Intellectual Properties Management in association with Warner Books, 2001.
- Coale, Samuel. *Paradigms of Paranoia: The Culture of Conspiracy in Contemporary American Fiction*. Tuscaloosa: U of Alabama P, 2005.
- Federman, Raymond. *Critifiction: Postmodern Essays*. Albany: State University of New York Press, 1993.
- Fussell, Paul. *Wartime: Understanding and Behavior in the Second World War*. Oxford: Oxford UP, 1989.
- Galbraith, K. *The Affluent Society*. New York and Toronto: Mentor Books, 1958.
- Garrow, David. *Bearing the Cross: Martin Luther King Jr and the Southern Christian Leadership Conference*. New York: Harper, 1999.
- Halliwell, Martin. *American Culture in the 1950s*. Edinburgh : Edinburgh University Press, 2007.
- Harris, C.B. *Contemporary American Novelists of the Absurd*. New Haven: College of University Press, 1971.
- Hassan, Ihab. *The Dismemberment of Orpheus: toward a Postmodern Literature*. New York: Oxford University Press, 1971.
- Hite, Molly. "Postmodern Fiction." *The Columbia History of the American Novel*. Ed. Emory Elliott. New York: Columbia UP, 1991.
- Jarvis, Brian. *Postmodern Cartographies: The Geographical Imagination in Contemporary American Culture*. Palgrave Macmillan, 1998.

- Jason, A. Edwards and David Weiss. *The rhetoric of American exceptionalism : critical essays*. Jefferson, N.C. : McFarland & Co., 2011.
- Katz, Adam. *Postmodernism and the politics of "Culture"*. Boulder, CO : Westview Press, 2000.
- Ketter, David. *New Worlds for Old: The Apocalyptic Imagination, Science Fiction and American Literature*. Garden City, NY: Anchor, 1974.
- Klinkowitz, Jerome. *Literary Subversions: New American Fiction and the Practice of Criticism*; Southern Illinois University Press, 1985.
- Lyotard, Jean-Francois. *Introduction: The Postmodern Condition: A Report on Knowledge*, 1979.
- Mailer, Norman. *The White Negro*. San Francisco: City Light Books, 1957.
- Marable, Manning. *Beyond Black and White: Transforming African American Politics*. New York: Verso, 1995.
- McLuhan, Marshall. *Understanding Media: The Extensions of Man*. New York: Signet Classics. New American Library. Mentor and Plume Books, 1964.
- Nadeau, Robert. *Readings from the New Book on Nature: Physics and Metaphysics in the Modern Novel*. Amherst: University of Massachusetts Press, 1981.
- Riesman, D., N. Glazer, and R. Denny. *The Lonely Crowd: A Study of the Changing American Character*. New York: Doubleday, 1953.
- Roth, Philip. *Writing American Fiction. Reading Myself and Others*. 1975. New York: Penguin, 1985.
- Waugh, P. *Practising Postmodernism/Reading Modernism*. London: Edward Arnold, 1992.
- Whissen, Reed Thomas. *Classic Cult Fiction: A Companion to Popular Cult Literature*. New York: Greenwood Press, 1992

D. Lucrări critice despre romanul *One Flew over the Cuckoo's Nest* de Ken Kesey

- Bloom, Harold. *Ken Kesey's One Flew over the Cuckoo's Nest*. New York : Bloom's Literary Criticism, 2008.

Bryfonski, Dedria. *Mental Illness in Ken Kesey's One Flew over the Cuckoo's Nest*. Detroit : Greenhaven Press, 2010.

Christensen, Mark. *Acid Christ : Ken Kesey, LSD and the Politics of Ecstasy*. Tucson, AZ: Schaffner Press, 2010.

Dodgson, Rick. *The Young Ken Kesey A Psychedelic Life*. Praeger: Pub Text, 2011.

Ferrell, K. William. *Literature and Film as Modern Mythology*. Westport, CT: Praeger, 2000. (Chapter 4: "A Search for Laughter: One Flew over the Cuckoo's Nest).

Leeds, B.H. *Ken Kesey*. New York : Frederick Ungar, 1981.

Lupack, Barbara Tapa. *Insanity as Redemption in Contemporary American Fiction: Inmates Running the Asylum*. Gainesville: University Press of Florida, 1995.

Masters, Robert and Jean Houston. *The Varieties of Psychedelic Experience: The Classic Guide to the Effects of LSD on the Human Psyche*. Rochester, Vermont: Park Street Press, 2000.

Searles, J. George. *A Casebook on Ken Kesey's One flew over the Cuckoo's Nest*. Albuquerque : University of New Mexico Press, 1992.

Pinchbeck, Daniel. *Breaking Open the Head: A Psychedelic Journey into the Heart of Contemporary Shamanism*. New York: Broadway Books, 2002.

Pratt, J.C. *Ken Kesey: One Flew over the Cuckoo's Nest, Text and Criticism*. New York: Penguin, 1996.

Torrey, E. *The Invisible Plague: The Rise of Mental Illness from 1750 to the Present*. New Brunswick: Rutgers University Press, 2001.

E. Lucrări critice despre *Slaughterhouse-Five* de Kurt Vonnegut

Allen, William Rodney. *Conversations with Kurt Vonnegut*. Jackson: University Press of Mississippi, 1988.

_____. *Understanding Kurt Vonnegut*. Columbia: University of South Carolina Press, 1991.

Broer, R. Lawrence. "Images of the Shaman in the Works of Kurt Vonnegut." *Dionysus in Literature: Essays on Literary Madness*. Ed. Branimir M. Rieger. Bowling Green, OH: Bowling Green State University Popular Press, 1994.

Davis, F. Todd. *Kurt Vonnegut's Crusade, Or, How a Postmodern Harlequin Preached a New Kind of Humanism*. New York: Albany State U of New York P, 2006.

Farrell, Susan. *Critical Companion to Kurt Vonnegut*. New York: Facts on File, 2008.

Fiedler, A. Leslie. "The Divine Stupidity of Kurt Vonnegut Portrait of the Novelist as Bridge over Troubled Water." *Kurt Vonnegut: Images and Representations*. Ed. Marc Leeds and Peter J. Reed. Westport, CT: Greenwood Press, 2000.

Giannone, Richard. *Vonnegut: A Preface to His Novels*. New York: Kennikat, 1977.

Hearron, Tom. "The Theme of Guilt in Vonnegut's Cataclysmic Novels." *The Nightmare Considered: Critical Essays on Nuclear War Literature*. Ed. Nancy Anisfield. Bowling Green, OH: Bowling Green State University Popular Press, 1991.

Klinkowitz, Jerome. *Vonnegut in America*. Ed. Jerome Klinkowitz and Donald L. Lawler. New York, NY: Dell Co., Inc, 1977.

Marvin, F. Thomas. *Kurt Vonnegut: A Critical Companion*. Westport, CT: Greenwood Press, 2002.

May, R. John. *Toward a New Earth: Apocalypse in the American Novel*. Notre Dame: U of Notre Dame P, 1972.

Mustazza, Leonard. *Critical Insights. Slaughterhouse-Five*. Pasadena, Calif.: Salem Press, 2011.

Rieger, M. Branimir. Ed. *Dionysus in Literature: Essays on Literary Madness*. Bowling Green, OH: Bowling Green State University Popular Press, 1994. ("Images of the Shaman in the Works of Kurt Vonnegut" begins on p. 197).

Shaw, Patrick W. *The Modern American Novel of Violence*. Troy, NY: Whitston, 2000.

F. Lucrări critice despre *Giles Goat-Boy* de John Barth

Andonian, Cathleen Culotta. *The Critical Response to Samuel Beckett*. Westport, CT: Greenwood Press, 1998.

Barth, John. *The Friday book : essays and other nonfiction*. New York : Putnam, 1984.

- _____. "The Literature of Exhaustion" included in Marcus Klein, ed., *The American Novel Since World War II*. New York: Fawcett, 1969.
- _____. *The Literature of Exhaustion. Essentials of the Theory of Fiction*. Eds. M.J. Hoffman, and P.D. Murphy. Duke University Press, 1996.
- _____. "The Literature of Replenishment." *Essentials of the Theory of Fiction*. M.J. Hoffman, and P.D. Murphy, eds. Duke University Press, 1996.
- Blazek, William & Michael K. Glenday. *American Mythologies: Essays on Contemporary Literature*. Liverpool, England: University of Liverpool Press, 2005.
- Davidson, Cathy N. *The Columbia History of the American Novel*. New York: Columbia University Press, 1991.
- Fogel, Stanley. *Understanding John Barth*. Columbia, SC: University of South Carolina Press, 1990.
- Porush, David. *The Soft Machine: Cybernetic fiction*. New York : Methuen, 1985.
- Safer, E.B. *The Contemporary American Comic Epic: The Novels of Barth, Pynchon, Gaddis, and Kesey*, Detroit: Wayne State University Press, 1988.
- Slethaug, E. Gordon. *The Play of the Double in Postmodern American Fiction*. Carbondale, IL: Southern Illinois University Press, 1993.
- Siegel, Ben. *The American Writer and the University*. Cranbury: Associated University Presses, 1989.

G. Lucrări critice despre *The Crying of Lot 49* de Thomas Pynchon

- Abbas, Niran. Ed. *Thomas Pynchon: Reading from the Margins*. Madison, NJ: Fairleigh Dickinson University Press, 2003.
- Hite, Molly. *Ideas of Order in the Novels of Thomas Pynchon*. Columbus, OH: Ohio State University Press, 1983.
- Mendelson, Edward. "The Sacred, the Profane, and The Crying of Lot 49," *Pynchon: A Collection of Critical Essays*, ed. Mendelson, Englewood Cliffs, NJ: Prentice, 1978.
- Newman, D. Robert. *Understanding Thomas Pynchon*. Columbia, SC: University of South Carolina Press, 1986.

O'Donnell, Patrick. Ed. *New essays on The Crying of Lot 49*. Cambridge: Cambridge University Press, 1991.

Seed, David. Media systems in *The Crying of Lot 49*. in Ian D. Copestake. *American Postmodernity: Essays On The Recent Fiction Of Thomas Pynchon*. Peter Lang Pub Inc, 2003.

Tanner, Tony. *Thomas Pynchon*. London: Methuen, 1982.

H. Alte surse(discursuri, articole, site-uri)

An excerpt from Winthrop's sermon is included (pp. 63-65) in *Speeches That Changed the World*, compiled by Owen Collins. Westminster John Knox Press, 1999.

An excerpt from John F. Kennedy's New Frontier Speech: "Address of Senator John F. Kennedy Accepting the Democratic Party Nomination for the Presidency of the United States - Memorial Coliseum, Los Angeles," July 15, 1960, retrieved from www.presidency.ucsb.edu/john_f_kennedy.php on 29.06. 2010.

An excerpt from John F. Kennedy's speech delivered to the Joint Convention of the General Court of the Commonwealth of Massachusetts, The State House, Boston, January 9, 1961, retrieved from www.jfklibrary.org on 20.09. 2011.

An excerpt from Barack Obama's Inaugural Address, Jan. 20. 2009, retrieved from latimesblogs.latimes.com/washington/2009/01/inaugural-spec.html, on 29.06. 2010.

Tirman, John. "The Future of the American Frontier: Can One of Our Most Enduring National Myths, Much in Evidence in the Recent Presidential Campaign, Be Reinvented Yet Again?." *American Scholar* Winter 2009: 30+.

Vitkus, J. Daniel. *Madness and Misogyny in Ken Kesey's One Flew over the Cuckoo's Nest*. *Alif: Journal of Comparative Poetics*, No. 14, Madness and Civilization, 1994 (pp. 64-90).